

Πώς έννόω τή βασιλεία τού Θεοῦ; (Βίττης Εὐσέβιος Ἀρχιμανδρίτης)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Θάρρῳ πῶς ἡ βασιλεία τού Θεοῦ εἶναι κυρίως μία ἐσωτερική κατάσταση, εἶναι ἡ κυριαρχία τού Θεοῦ στίς καρδιές μας. Ὅλες οἱ προσπάθειες νά ἐρμηνευθῆ ἡ βασιλεία τού Θεοῦ σάν μία ἐξωτερική ἐπιβολή, ἀποτελοῦν μία παραχάραξη τού νοήματός της. Γιατί τότε θά μπορούσε νά τήν ἐπιβάλῃ ὁ ἴδιος ὁ Θεός ἀναγκαστικά στούς ἀνθρώπους. Ἐπικράτηση τῆς βασιλείας τού Θεοῦ σημαίνει μία ἐναγώνια προσπάθεια τού κάθε ἀνθρώπου νά ἀπαρνηθῆ τόν ἐαυτό του ἀφήνοντάς τον στά χέρια τού Θεοῦ. Ἐπειδή ἐσωτερική εἶναι ἡ βασιλεία τού Θεοῦ, γι αὐτό εἶναι βασιλεία δικαιοσύνης καί ἀγάπης καί ἀλήθειας.

Είναι ή ιεράρχηση τών άξιών του πνεύματος πάνω στις άξιες του σώματος. Βασιλεία του Θεού είναι ή τελική και τελειωτική αναγνώριση του έγωϊστή ανθρώπου, ότι δέν είναι ικανός μόνος του νά έπιτύχη τίποτε και προσκαλεί τό Θεό νά ρυθμίση “έν λευκῶ” τά τής τύχης του. Είναι ή έκθρόνιση, αὐτοπροαίρετη και αὐτόβουλη βέβαια, του έγώ από τό θρόνο του και ή ένθρόνιση του Θεού μέ άπόλυτα κυριαρχικά δικαιώματα στην ύπαρξή μας και μέσα της και έξω της, στην έξωτερική της δραστηριότητα και προσπάθεια.

Βασιλεία του Θεού είναι ζήτημα πίστεως. Άν δέν πιστεύω σέ Θεό δέν τίθεται ζήτημα έρχομού τής βασιλείας του. Άν όμως, πιστεύω, τότε ό έρχομός της είναι ζήτημα πίστεως. Ζήτημα πίστεως και ώς προς τήν έπικράτησή της στις καρδιές τών ανθρώπων. Δέν θά είχε νόημα νά μάς λέει ό Κύριος νά έπαναλαμβάνουμε τό, “έλθέτω ή βασιλεία σου”, άν αυτό δέν ήταν πραγματοποιήσιμο. Γιατί νά μάς έμπνεύση μιά τέτοια αὐταπάτη και ψευδαίσθηση; Άδύνατο και άπαραδέκτο τουτο. Βασιλεία του Θεού μέσα στη σφαίρα τής πίστεως άποτελεί μιά λογική άναγκαιότητα. Έκείνο στό όποίο πέφτω έξω, και πιθανόν και άλλοι συνάνθρωποί μου, είναι τό ύποκειμενικό μέτρο που χρησιμοποιώ ώς προς τό χρόνο. Βιάζομαι νά έλθη ή βασιλεία του Θεού. Ποθῶ νά γίνη τώρα πραγματικότητα.

Και αυτό όφείλεται στη διάθεσή μου νά ζήσω κι έγώ τήν όμορφη αυτή πραγματικότητα και στις έξωτερικές τις έκδηλώσεις και στην έξωτερική της μορφή. Χρησιμοποιώ τό μέτρο του χρόνου που μ'αυτό μέτρῶ τήν περιωρισμένη μου ζωή. Μοῦ λείπει όμως ένα στοιχείο. Τό στοιχείο τής θυσίας και τής άδιάκοπης προσευχής για νά δημιουργηθοῦν οι ευνοϊκοί ὀροι τής πραγματοποίησής της. Κατά βάθος σκέπτομαι τόν έαυτό μου και ὀχι τή δόξα του Θεού, όταν έπικρατήση ή βασιλεία του. Γι' αυτό και μέ πικραίνει ή άργοπορία τής έγκαθίδρυσής της.

Πηγή: agiazoni.gr